

ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Ὑπέρ του Ερατοσθένους φόνου απολογία, 1-3

Γ1. Θα θεωρούσα πολύ σημαντικό, άνδρες, το να γίνετε εσείς για μένα δικαστές για αυτή την υπόθεση, όπως ακριβώς θα ήσασταν για τους εαυτούς σας, εάν είχατε πάθει τέτοια. Γιατί ξέρω καλά ότι, εάν είχατε για τους άλλους την ίδια γνώμη, την οποία έχετε για τους εαυτούς σας, ο καθένας θα αγανακτούσε για αυτά που έχουν γίνει και όλοι θα θεωρούσατε μικρές τις τιμωρίες αυτών που διαπράττουν τέτοια. Και αυτά δεν είναι τόσο γνωστά (αποδεκτά) μόνον σε εμάς αλλά σε όλη την Ελλάδα. Γιατί για αυτό μόνον το αδίκημα και στη δημοκρατία και στην ολιγαρχία έχει επιβληθεί η ίδια τιμωρία και στους αδύνατους και στους ισχυρούς, με αποτέλεσμα ο χειρότερος να τυχαίνει τα ίδια με τον καλύτερο. Τόσο φοβερή, άνδρες, όλοι οι άνθρωποι θεωρούν αυτή την αδικία. Για το μέγεθος, λοιπόν, της αδικίας όλοι γενικά εσείς νομίζω ότι έχετε την ίδια γνώμη και εκείνος, που νομίζει ότι πρέπει να τύχουν συγγνώμης ή νομίζει ότι οι υπεύθυνοι τέτοιων πράξεων είναι άξιοι μικρής τιμωρίας, δεν συγχωρείται.

Γ2. α. ὥτινι ἢ ὅτῳ

τῷ γεγενημένῳ

ἐλάττονας ἢ ἐλάττους / μικροτέρας

τὴν ὕβρεσι

ταῖς ζημίαις

Γ2. β. ποιοῖτο

ἔπαθε

ἡγοῦ

ἴσμεν

ἀπέδου

Γ3. α. πεπονθότες: Επιρρηματική μετοχή, υποθετική (συνημμένη)

ἀπάση: Ομοιόπτωτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στο Ἑλλάδι

τῶν αὐτῶν: Αντικείμενο του τυγχάνειν

ἔχειν: Ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του νομίζω (ετεροπροσωπία)

ἔργων: Ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της αιτίας από το αἰτίους

Γ3. β. οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες:

Είναι δευτερεύουσα αναφορική, υποθετική πρόταση και αποτελεί με την κύρια πρόταση περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην... υποθετικό λόγο που δείχνει την απλή σκέψη του λέγοντα.

Γ3. γ. ὥστε τὸν χεীরιστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ:

Είναι δευτερεύουσα επιρρηματική, συμπερασματική πρόταση. Εισάγεται με τον σύνδεσμο ὥστε και εκφέρεται με απαρέμφατο, γιατί φανερώνει αποτέλεσμα ενδεχόμενο ή δυνατό.